

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลร้อนพิบูลย์

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๕

สำนักงานเทศบาลตำบลร้อนพิบูลย์

อำเภอร้อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลร่อนพิบูลย์
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ที่มีความทันสมัยและเหมาะสมกับสภาวะในปัจจุบัน

เหตุผล

ตามที่เทศบาลตำบลร่อนพิบูลย์ได้ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลร่อนพิบูลย์ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ จนถึงปัจจุบัน อันเป็นระยะเวลาพอสมควรที่จะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม และทันสมัยยิ่งขึ้น ประกอบกับ เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไป จึงเห็นควรยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลร่อนพิบูลย์ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และใช้เทศบัญญัติฉบับนี้แทน

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลร้อนพิบูลย์
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลร้อนพิบูลย์ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลร้อนพิบูลย์ และผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลร้อนพิบูลย์ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลร้อนพิบูลย์ ตั้งแต่เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผย สำนักงานเทศบาลตำบลร้อนพิบูลย์แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลร้อนพิบูลย์ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และบรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัติอื่นหรือซึ่งขัด หรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่า หรือสัตว์ประเภทอื่นๆ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจณ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้ยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่ของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลร้อนพิบูลย์

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเทศบาล หรือ ข้าราชการ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลร่อนพิบูลย์

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลร่อนพิบูลย์ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชนหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลร่อนพิบูลย์เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) สุนัข

(๒) แมว

(๓) ช้าง

(๔) ม้า

(๕) โค

(๖) กระจับปี่

(๗) สุกร

(๘) แพะ

(๙) แกะ

(๑๐) ห่าน

(๑๑) เป็ด

(๑๒) ไก่

(๑๓) นก

(๑๔) ปลา

(๑๕) จระเข้

(๑๖) งู

(๑๗) สัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หรืออธิบดีกรมประมง เฉพาะที่เกี่ยวกับ สัตว์น้ำ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เขตเทศบาลตำบลร่อนพิบูลย์

หมวด ๒ การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๗ ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลร่อนพิบูลย์เป็นเขตควบคุม ห้ามมิให้เลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๖ (๑) (๒) เกินจำนวน ๑ ตัว ต่อพื้นที่ ๔๐ ตารางเมตร

ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๖ (๑) (๒) ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๘ การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์สู่คน

ข้อ ๙ ภายใต้บังคับในข้อ ๗ ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) พื้นที่อยู่อาศัยไม่หนาแน่น เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังนี้

- การเลี้ยงสุนัข จำกัดจำนวนเลี้ยงได้ไม่เกินครอบครัวละ ๓ ตัว
- การเลี้ยงแมว จำกัดจำนวนเลี้ยงได้ไม่เกินครอบครัวละ ๓ ตัว
- การเลี้ยงไก่ จำกัดจำนวนเลี้ยงได้ไม่เกินครอบครัวละ ๑๐ ตัว
- การเลี้ยงเป็ด จำกัดจำนวนเลี้ยงได้ไม่เกินครอบครัวละ ๑๐ ตัว
- การเลี้ยงห่าน จำกัดจำนวนเลี้ยงได้ไม่เกินครอบครัวละ ๕ ตัว
- การเลี้ยงนก จำกัดจำนวนเลี้ยงได้ไม่เกินครอบครัวละ ๑๕ ตัว

(๒) ต้องมีการปฏิบัติภายใต้มาตรการดังนี้

๒.๑ สถานที่ตั้งต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง

๒.๒ ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะทางน้ำ สาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

๒.๓ อาคารต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

๒.๔ หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๒.๕ คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๒.๖ การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

๒.๗ พื้นต้องเป็นพื้นแน่นทำความสะอาดง่ายไม่แฉะแฉะ หรือเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียง เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๒.๘ รางระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

๒.๙ น้ำทิ้งต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำแหล่งสาธารณะ หรือในที่เอกชน

๒.๑๐ การกำจัดมูลสัตว์ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัดให้มีที่เก็บมูลสัตว์ โดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

๒.๑๑ ถ้ามีการสูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

๒.๑๒ ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

๒.๑๓ การเลี้ยงสัตว์มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

๒.๑๔ ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

๒.๑๕ ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

๒.๑๖ การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีการเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรคและการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

ข้อ ๑๐ การนำสัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) พกบัตรประจำตัวสัตว์หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ และต้องแสดงบัตรประจำตัวสัตว์หรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกตรวจ

(๒) หากตามชนิดและประเภทของสัตว์ต้องควบคุมโดยสายลากจูง ต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและมีความยาวที่เหมาะสม จับสายลากจูงตลอดเวลา ป้องกันมิให้สัตว์ทำอันตรายต่อบุคคลหรือทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลอื่น

กรณีเป็นสัตว์ที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือตามชนิดและประเภทของสัตว์ อาจทำอันตรายต่อคนได้ ต้องควบคุมโดยผู้ควบคุมหนึ่งคนต่อสัตว์หนึ่งตัว ต้องใส่อุปกรณ์ครอบปาก ผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและควบคุมให้อยู่ภายในระยะห่างไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

(๓) มีอุปกรณ์หรือภาชนะสำหรับเก็บ กำจัด สิ่งปฏิกูลและต้องเก็บ กำจัด สิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ของตนในที่หรือทางสาธารณะหรือสถานที่อื่นใด ภายในเขตเทศบาลตำบลร่อนพิบูลย์ให้ถูกสุขลักษณะทันที

สิ่งปฏิกูลอันเกิดจากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องนำไปกำจัดในสถานที่ของตนเองหรือสถานที่ซึ่งเทศบาลตำบลร่อนพิบูลย์กำหนดให้เป็นสถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๑๑ ความในข้อ ๑๐ (๒) มิให้ใช้บังคับในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ขณะที่สัตว์อยู่ในระหว่างการประกวด การแสดง หรือการประกอบกิจกรรมอื่นใดในทำนองเดียวกัน โดยผู้จัดงานและเจ้าของสัตว์ต้องมีมาตรการในการป้องกันมิให้สัตว์สามารถทำอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นได้

(๒) ขณะที่สัตว์อยู่ในการฝึกหัด โดยผู้ฝึกจะต้องมีมาตรการในการป้องกันมิให้สัตว์สามารถทำอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นได้

(๓) ขณะที่สัตว์อยู่ในกรงขัง หรือเครื่องควบคุมอื่นใดที่มั่นคงแข็งแรงเพียงพอแก่การป้องกันมิให้สัตว์ทำอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นได้

ข้อ ๑๒ ห้ามบุคคลอายุต่ำกว่าสิบห้าปี และบุคคลอายุเกินกว่าหกสิบปี นำสัตว์ที่มีพฤติกรรมดุร้ายหรือตามชนิดและประเภทของสัตว์สามารถทำอันตรายต่อคนได้ออกนอกสถานที่ที่เลี้ยงสัตว์ เว้นแต่จะอยู่ในกรงขังหรือเครื่องควบคุมอื่นใดที่มั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะป้องกันมิให้สัตว์ดังกล่าวก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นได้

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยไม่ปรากฏเจ้าของ เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับและกักสัตว์ดังกล่าวไว้ในสถานที่ที่จัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน หากสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการได้ตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจัดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง หากเกิดความเสียหายอย่างใดขึ้นจากการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการโดยใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์แล้วเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น

ข้อ ๑๔ หากการกักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลาสามสิบวันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

หากสัตว์ที่กักไว้ ตาย หรือสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อสัตว์อื่นหรือประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๕ หากพ้นกำหนดเวลาตามข้อ ๑๓ ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลร่อนพิบูลย์ ซึ่งเทศบาลตำบลร่อนพิบูลย์สามารถดำเนินการอื่นใดได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๖ กรณีการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองดูแลสถานที่เลี้ยงสัตว์ดำเนินการแก้ไขหรือระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญภายในระยะเวลาอันควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน หากเห็นสมควรจะกำหนดวิธีการระงับหรือป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญมิให้เกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

ถ้าหากการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจออกคำสั่งให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ดำเนินการระงับป้องกันแก้ไขอันตรายโดยทันที หากเจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ได้รับ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการระงับหรือป้องกันอันตรายนั้นได้ โดยให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสำหรับการนั้น

ข้อ ๑๗ ในระยะเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกดิน เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ สามารถเข้าไปในอาคารหรือเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ อันเป็นสถานที่เลี้ยงสัตว์ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องเข้าไปในอาคาร หรือเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๖๕

ณรงค์ แซ่ใช้

(นายณรงค์ แซ่ใช้)

นายกเทศมนตรีตำบลร่อนพิบูลย์

เห็นชอบ

ธนากร ชูจิตต์

นายธนากร ชูจิตต์

นายอำเภอร่อนพิบูลย์

สำนักงานเทศบาลตำบลร้อนพิบูลย์
อำเภอร้อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

